

В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.
—
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Центрality пожесть: Центральний Кооперативний Банк (Красний Союз кредитовий) — Львів, Рипок 10. Число конта (книжочки) 14.000

Український народ не хоче добиватися в російській національній меншості в Польщі свого ворога, вважаючи, як вже вгадали, що й опії невеличкій меншості належать усі відповідні права. Однак під приводом авантюричної політики проповідників цієї меншості, що чинять розпалюючу інструцію серед Росіян у Польщі, прийде час їм зайняти як найрішучішу постанову і гостро запротестувати проти мегаломанських посягань на нашу національну та культурну окремішність.

В. М.

Дуже характеристичною ознакою ситуації є те, що торговля Франції є дуже очікувана, безробіття невелике, а уряд не в силі набити доцільних засобів, щоби обнизити рівень дорожничі і стабілізувати торговельну анімію. В наслідок того, що урядові не вдалось взяти під контроль весь механізм кредитів шляхом відповідного стягнення податків з доходу, уряд став перед гондою кружкою сумою довіря 80 мільярдів.

Wydawnictwo zarządził zmniejszenie całego na-
kładu wydał w miarę 8-493 p. k. zakres dalszego
rozprzeczania tego pisma drukowego.
Zarządził wydać nakaz odpowiedzialnego
redaktorowi tego czasopisma, by ostatecznie
nie więcej umieszczał bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Nie wy-
konanie tego nakazu pociąga za sobą na-
stępną przewidzianą w § 21, ust. druk.
z 17. grudnia 1863 Os. p. Nr. 6 z 1863 t.
k. nakazuje za przekroczenie na grzywnę
do 80) zł p. Łódź dnia 4 kwietnia 1925 r.
Hawel

— Народова Організація Кобет" та її меморіал. — "Польські кобети"
у польських міністрів. — Резолюції з'їзду "Організації Народових"
— провідні ідеї польської політики. — Право і справедливість на
право і на ліво.

яка пот вала би кориснішу інтерпретацію того закону, „дляержавно-національного інтересу“. Язичкові закони — по словам тих „об“ і їхніх вдохновителів — сьогодні викликали великий рух серед „національних меншостей“, який слід характеризувати як рух сепаратистичний.

В справі земельної реформи, спираючись на обсервації щоденних фактів у східних і південно-східних воєводствах, „Народова Організація Кобет“ домагається переведення парцеляції польських маєтків в тих воєводствах тільки в користь польських хлопів. Одночасно переведення парцеляції повинно бути полішене приватній ініціативі під контролем держави.

В справах самоврядування підноситься, що конечність унормування автономічного життя в сільських і міських громадах, в політах і воєводствах зроджує небезпеку есентуальної переваги „національних меншостей“ в східних і південно-східних воєводствах. Тому краще відложити полагоду тих законів, як через поспіх наразити на шкоду інтерес державний і національний.

Крім языкових законів, земельної реформи і самоврядних законів цікавить "польські кобіти" ще й пошанування інших законів. Не сміюся, читачу, що тут на кожному місці горляється про закони і законність, а думається і переводиться в життя беззаконня. Така вже психічна структура тих людей жіночого пола, що "законність" вони додають тільки там, де є "державний і національний інтерес" — очевидно в їх розумінні. А непошанування законности добувають "польські кобіти" втому, що ПДВО (Польська Дирекція Взаїмних Обезпечень) після довгої боротьби і репресій проти українських обезпечень (а "Пністрі") заключила з тов. "Дністер" угоду на законну одну третину обезпечення, аналогічно, як це три роки тому назад зробили всі польські товариства взаїмних обезпечень. Цю угоду по лінії некорисною для нас законно

про примус називають „польські
кобети“ нічим іншим тільки „при-
підземні“. бо „Дністер“ був і є ста-
ницею української роботи, „як до-
терра“ протидержавної“.

Доходи з цієї інституції — твандить П.
О. К. — солдається на удержання аґіта-
торів вісного года станиць (піасовек),
які мають на меті літовати сепаратні
станиці пх зміна з іструкціями „дикта-
тора“ Петровича”.

А з тим не можна поговоритися, щоб я „правительственный (губо-
we) гроші (Pi) поносило шкоди
польське населення і — очевидно —
„державні інтереси“. Всілякі „Ді-
стри“, „Сільські Господари“ і „По-
світи“ є тільки фортецями україн-
ської протидержавної діяльності.

Такою є провісінка думка меморіалу „польських кобіт“, а висновок, щоби „уряд не переводив ніяких кресових справ без відомч і засягнення думки місцевого (польського) громадянства“.

Делегацію „польських кобіт“ незвичайно прихильно прийняв прем'єр Вл. Грабскі і кількох міністрів та голови продинокіх польських соймових клубів. Спеціально новий міністер освіти Ст. Грабскі незвичайно сердечно прийняв делегацію і заявив, що „польські кобіти“ можуть мати до нього повне довіря, бо він вже нераз дав докази, що пильнує „народових“ інтересів. Делегатація до глибини душі зворушилась прем'єра Вл. Грабського. Коли йому представлено продинокіх делегатки, він зі захопленням закликав: „Щі! кресні!“ (себто представлений делегатами), а після заявив, що він в цілій основі поділяє погляд „польських кобіт“, що їх домагання є слушні та що вони не повинні перейматися про-

ектами самоврядних законів, бо вони будуть відповідно передумані і над ними відбудуться ще довгі дебати.

Мін. внутр. справ Ратайскі теж погодився зі становищем делегатів. Парцеляція буде видана в приватні руки, хоч і "Русинам мусити ще щось дати". Самоврядні закони ще вилами на воді писати.

справ Смульські висловля велику радість з приводу помилування делегації польських жіночних організацій. Нехай вони тільки співпрацюють з урядом і з довірою відносяться до нього, а можуть бути певні, що всі їх домагання будуть вислухані і здійснені.

Вкінці „польські кобети“ приперли до стіни також і віцетрем. Гугута, домагаючись спеціальної опіки для „красовців“ Поляків, бо серед „красовців“ загалом поширена думка, що „на красках нема польського уряду, що ними правлять національні меншини“. Цей жіночий „віз і перевіз“ до живого зарвав Тугуту, який заявив, що він все був ширим Поляком. Населення на околицях повинно бути задоволене.

Войовничі „кресованки“ зазначили ще, що говориться про „якусь Україну“, якої давнійше ніхто не знав, що та „якась Україна“ викликає ірреденту на „кресах“, що „лібералізм“ (розуміється Тугута) є слабкістю уряду. Нехай зникнуть агітатори — казали „кобіти“ — а не буде української касті, нехай буде обмежене число віч національних меншостей, а і ми Поляки теж не будемо вічувати“.

Представники польських клубів запевнили депутацію, що на випадок загроження „креді” всі польські партії виступлять одноплітно.

Цей польонізаційний похід на "крес" з цілою арматурою утисків, обмежень, кнебловання уст, нищення українського життя ще докладніше зясувають революційні зйзди "організації народодив", відбутого у Львові 5. ц. м. В справі просктів самоврядних законів зйзд виніс резолюції, що умістовлюються в отсих на-
правних :

1) Виборче право до громадських рад прислугує тільки громадянам, що скінчили 24 літ життя і від року мешкають в даній громаді; 2) Пасивне виборче право прислугує тільки тим, що скінчили 30 літ життя. Війт і лавники (присяжні) мають бути що найменше 30-

Львів, пл. Маріївська ч. 10.

Станислава Вронського Сяни

М. ВОЗНЯК.

251

31845 р. заховалося чотирі листи князю до Шевченка. В першій із них із 10 (22) січня сповіщала вона про смерть батька: „Мій до Брай і сумний поете! Видпачте псію в паміть людими, шо її ви так уміли любити й шанувати. Мого доброго батька вже нема між нами! Після довгої і тяжкої хвороби, виснаженої страданими стражданнями, він віддав Богу свою душу 7. січня. Ви зрозуміте порожняв Яготина**). Далі писати свій лист успіла княжна щойно для 22. лютого — 6 березня. Тут вона повідомляла Шевченка, що коли тіло її батька перевозили з Яготина в Густиню, щоб похоронити його в тамошнім монастирі, так скрізь по дорозі народ виявляв свій жаль, а в Прилуці, не вважаючи на страшну хуртовину, люди випрягли коней і повезли сани в Густину**).

В четвертім листі з 9 (21) грудня побіглишого спочування до Шевченка був натяк на те, що гуманна книжка придумала щось на користь Тарасових братів. Вона жалкувала, що Шевченко «так легкодушно віддупався доброго діла на користь своєї» кривини. Жаль їх — писала вона — й сьогодні передусім, кого я пригляда до цієї справи. Одне те добре, що ви маєте роботу. Час уже вам дійсно відшукатися не поезії, а того, що ви називаєте поетичним життям***), себто приставання з мочемор-
ВІСНИК

З листів Шевченка до княжни Репніної в тім часі відомий досі тільки один лист, а саме з 15 (27) вересня 1845 р. з Добранки. Тут між иншим оповідає, що на Чернігівщині відшукував давніх знайомих покійного батька княжни. Із сльв листу княжни Репніної до О. Капніста з 13 (25) квітня 1845 р.: „не бійтеся за Шевченка; я перше проситиму його, щоб він не засиджувався в Яготині, бо в мене нема свого захисту“) — виходилоб, що Шевченко був або болей задумував бути того року в Яготині, в кождім разі це не сталося після 17 грудня, як хоче Кониський**), бо його твори найближчого часу після 17 грудня мають такі назва-чення: Псалми Давидові 19 грудня, Війнища; Малецький Мірчєні 20 грудня, Війнища; Минають дні 21 грудня, Війнища; Тон літа 22 грудня, Війнища; Заповіт 25 грудня, Переяслав.

Певце з те, що Шевченко бачився з княжкою Репніною недовго перед своїм арештуванням. Перший лист княжним на засланні являвся тісно з листом Андрія Лизогуба до Шевченка. Лизогуб написав перший до Шевченка в Орській кріпості. У своїй відповіді Лизогубові Шевченко питав його про княжну Репніну, що до неї написав лист, але не одержав жодної відповіді: „Скажіть їй, як побачите, або напишіть, нехай до мене напише хоч одну стрічку; її прекрасна добрая душа, частенько навів мене в неволю***). Свій лист, написаний 24 жовтня — 5 листопада, починав Шевченко згадкою про одну з заслуг княжни для себе: „Вашими заходами, моя добра Варваро Миколаївна, мене призначено в київський університет, того самого дня, коли прийшло мо-

назначення. Мене арештували й відвезли до Петербурга 22 квітня *) (день для мене незвичайно пам'ятний), а 30 травня **) мені прочитали затвердження і я був уже не вчитель київського університету, а простий воляк оренбурзького лінійного гарнізону!

О как неверны наши блага,
Как мы подвержены судьбе!

В дальшім тексті листу стараєся Шевченко вдарити лихом об землю й поставитися гумористично до свого сучасного положення: «Ви певно розсміялися, колиб побачили телер мене; уважіть собі найнезграбнішого гарнізонного воєка, з кудрами, необголеного, з дивоглядними вусами, й це буду я, смішно, а слюзи котяться, що робити, так подобається Богу. Видко, я мало терпів у моім житті, й правда, що павні мої страждання в повоєнанні з теперішніми були дитинячими слізьми, гірко, невимовно гірко! І пош всім нім голю мені якнайголостіше заборонено малювати, щоб ні було, й писати (крім листів), а тут так багато нового». Вказавши на велику мальовничість кирицького життя, писав Шевченко, що колиб не заборона, він міг би прислати багато нових рисунків. «Означе що робити! а дивитися й не малювати це така мука, котру розуміє тільки справжній малюп. І я все таки — писав Шевченко — вважю себе щасливим у порівнанні з Кулишем і Костомарович, у першого преґарня молода жінка, а в другого баталандина, добра ставенька мати, а їх спіткала такаж доля, що й мене, і я не знаю, за який злочин вони так страшно відпокутували». В кінці листу просив Шевченко присилки літературних новинок.)

2. 1. 1940, crop 100.

...

Биограф. Шенюха, (Киевские Страницы, т. XI, стр. 451-2).

— 27 —

• осле Промана, II, стр. 285.

Од. Конський, Ігас Шенченко Гол.

***) Тарон Т. Шахматная (шахматная) композиция

102. 33

*). Себто 4 транша (м. ст.).

*) Садо 12 грудня.

Шевченко, (Кіевская Старина, т. XI, стр. 22-4)

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане редакція не відповідає.

Вино подешевіло!

Звичайно до розповсюдження винного мита на заграничні вина, дає змогу передовим винам, що з огляду на дотеперішні високі ціни, здешевілися від жвавлення цього благородного напиту, знов уживати його у домішній кількості, по знижених цінах.

Спеціальність літургічні вина в ціні по 3 зол. за літру.

НАБУВАТИ МОЖНА

У ВИНЯРНІ

ЯКОВА ГАБЕРА

1756 У ЛЬВОВІ, РИНОК Ч. 5. 1-3

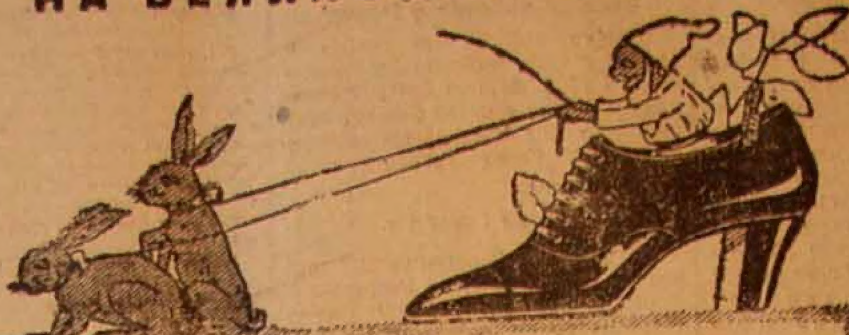
„Сокола“ побудував „Народний Дім“. В тім самім часі по його планах і під його проводом поставив будинок української книжарні в Рогатині. Відтак він переноситься до Богородатки, де працює при ювілейній виставі, а тімчасом розпочавши широку діяльність. З виходом війни починають його до війська, а з розкладом Австрії вступає до української армії, де як командант автохтонних переселивців воює і недалеко галицької армії вклучено в переходом за Збруч. За Збручем опинився в армії в Одесі, де з початком більшовиїзму був арештований і відданий під суд. Йому вдалося скритися під фальшивим паспортом і повернутися до України до родини до Станіслава в р. 1922. Тут отримав самостійну канцелярію цивільного землеміра і береться зі здоланням інтимою собі енергією до народної роботи. Всюди служить охоче своєю фазою радою. При будові „Рідної Школи“ був він сталим доглядником та керівником. Як голова т-ва ім. Тобілевича з ним згуртували в тім товаристві постійні дружини зматорів під керівництвом містерських проводом, так, що станіславська громада починала мати фактично власний театр: а пильні Небідики йшли завжди та були певно перенесені в життя, кожен не передчасна смерть. Вроштом його діяльність на станіславській групі була перебування салі „Сокола“ на театральну сцену. На весні минулого року віддав він ту ідею станіславському громадству, переконав всіх про можливість переведення ідеї в діло, хоч як воно неімовірно здавалося, випиривши плечі, зробив кошторис і почався будова. Сам нагадує і та довіра до стани, в якій тепер нахилився, себто в кім місяці від початку будови сали була віддана до ужитку. Попилилося лише ще зовнішні і внутрішні викінчення. Не словом тільки а ділом мостив він шлях країні долі для свого народу. Психоронні відбудили дні б.м. при технічній здачі народу, як людиною загальною любові до своїх так і чужим. Демонстру, якуту чорною кофточкою, задержано перед будинком „Сокола“, де поспішали Попилинка радя. Дитка ім. „Сокола“ та д-р Волинський ім. Кужа УПТ. — Над гробом приїхав його п. Пам'яць від т-ва Тобілевича, інж. Рубель від технічного товариства та д-р Бачинський від шлого географічного. Пригук хор Бокан „Види брате мій“ замуровувано довоюну в сльози так і кинули з онею з жалю за передчасно загинувшим молодим життям такої гасної людини. Похоронні полишки кинули і десь невідомі диточки, для яких дочка частиною розвагою хай буде співчуття шлого громадянства. Вічна пам'ять Великому Громадянину!

Чи Ви вже є членом Кооперативу „Рідна Школа“? Як ні, то влищитесь негайно! Один уліл (пай) 5 зол., число улілів необмежене. Вписове 30 грошів. Заяви прихвального можна подавати в кожному Кругу У. П. Т. — Пишіть і посилайте гроші на адресу: Дирекція Кооперативу „Рідна Школа“ Львів, Ринок, ч. 10. II. пов.

ОПОВІСТКИ.

На загальних зборах Товариства кандидатів адвокатури дня 22. березня н. р. по ухваленню абсолютної уступаючої видалови довершено вибору нового голови на рік 1925/1926. Зосібна вибрано головою Союзу тов. Генрика Зигеля, місто головною тов. Михайла Заяця, секретарем тов. Шекспіра. Позатим вишли до видалови тов.: Альберт, Аер, Лашкевич, Гросман, Василь, Ніко, Філіп, Шап, Нарошій і Висир. Референтом для справ посередництва прай зівств тов. Гавсман Лашкевичи. Вн. д-ра Хотієра вул. Брас-

НА ВЕЛИКОДНІ СВЯТА!

ВЗУТТЯ САЛЯМАНДРА

Комод пар — то правдивий майстерштін.
Взуття недосягне в витревалості.
Все елегантне — дуне пранічне.

„САЛЯМАНДРА“

Львів

ФАБРИКА ВЗУТТЯ Сп. з обм. пор.

Леґіонів ч. 11.

ріська ч. 6.) — За видля заст. голови д-р Заяця: секретар д-р Шнейраут.

1749 1-1

Нові Великодні листівки У. П. Т. пис. П. Кожушко можна набути у всіх Книгарнях, Народних Базарах, Народних Товариствах і Торговельних підприємств у Львові як і на провінції.

1744 1-3

Громадянин Американець, замикаючий в Сатіеті з парсхій Залуше скляно подяку за щедрий дар і жертву на іконостає в церкві в Залушу. — Парохійський комітет.

1747 1-1

У квітню чадію дня 12. IV. 1925 року в Преображенській церкві відсвяткує хов Ляваського Бокан псалми: Б о р т н я і с к и й: 1) Визволення Ісуса, 2) Висую прискорбна сси, 3) Гласом моім, 4) Скажи ми, Господи, 5) Возведох очі в гою, 6) Успіши, Господи, глас мой, 7) У все урочає мій, 8) Висей твоїх тайня. — Початок о год. 12. — Збрка добровільних жертв на Іввалів.

1746 1-2

Подяка. Почуваючись до обов'язку зложити публічну подяку. Дякую Станіславській артистові-рібі арелі Книжого к. Зо лочевя і Антономі Маністоскому артистові малявці зі Львова за великий талант і артистичне постороєння і виконання іконостає, як також і гомічником п. Чубий за позолотарські роботи при тім іконостає для нашої церкви в Залушу коло Сенюка в гуцульським народнім стилі за відносно невелику ціну. Чорнуємо при тім нагоди згадати парохійський і комітетам нашим урядом парохійським і комітетам церковним, після кінця „Сей до слого“. — Віське-Залуш дня 4 квітня 1925. — За комітет парохійсько-церковний о. Петро Андрійчин, парох. Іван Гінда.

1747а) 1-1

Дрібні оголошення.

В НАДВІРНИ, прекрасній гірській кліматичній місцевості, центрі теперішнього нафтового промислу, з повою виділу с дешово на промат недієвнена дереката відля о 10 км. — До ріки Вистрилі 2 хвилі ходу. — Залізнична станція, пошта і всі повітові вояди і місця. — Зголошення приймає: Каса мігістату в Надвірній для Л. Г.

1741 1-3

ГРУНТА з парцеляції до набути на ко-рнісх усялях. Інформації наділять з чимости д-р Бандель, Львів, вул. Підпале ч. 7 — другий поверх.

1740 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Д-р Волод. Охримович

адвокат у Львові

веде дальше адвокатську канцелярію спільно з адвокатом д-ром О. НАДРАГОЮ при вул. Домініканській 11.

ОКУЛІСТ

Д-р Г. ІГЕЛЬ

лікар Народної Лічниці

ординує в очних недугах

у Львові при вул. Ягайлонській 20.

1758

9-10

„СВІТ“

нолий ілюстрований журнал, виходить у Львові з початком квітня 1925.

Журнал видається на зразок загальної читачки того роду видань, яких у нас досі нема.

Пірічна передплата вноситься 9 зол., чвертьрічна 4.50 зол. Для Америки і заграниччя 2 долари на піріч.

Оказові членів висилаться на надання

Адреса: 3-3

„Світ“, Львів, вул. Руска ч. 3 („Світ“, Lwów (Lemberg). Руска 3).

МАГАЗИН — МОД — Анни Гавсманн

в пасажу Міколайша

поручає останні новості в обсяг модної стає зходячі, як також оригінальні загальної моделі. Виноує всілякі перебіжки, по приступних цінах.

1753 1-2

Оголошення.

Громада Української Студ. Емігр. Кривівської Акад. мистецтва приймає замовлення на виконання артистичних праць, а саме: розмалювання нових церков і відсвіження старих, реставрація іконостає з позолотою і відновлення старих образів. Різьби в дереві, гірці, мармурі, штучним камені і т. ін. як фігури реалістичного характеру, так і портрети.

В справі інформації і замовлень просять зголошуватися до дня 1. мая 1925 р. по адресі: Kraków, Plac Marjacki Nr. 5. — Lwów.

1750 1-1

Домашня Кухня

підручник, як варити й печи. — Зладила ЛЕОНТИНА ЛУЧАКІВСЬКА.

Необхідний підручник для наших господарів — 475 прилпів! — Ціна прилпівника 2 зол. 30 сот. — Висилась за голяку: Адміністрація „Діло“ Львів, Ринок ч. 10

КАПЕЛЮХИ МУЖЕСЬКІ

Borsalino, Delion (Париж) Scott-Co (Лондон) Henry Heat (Лондон)

в величчч виборі поручає найдешевше фірма

„ANDRE“

пл. Марійська ч. 9.

1751 Тел. 13-31. 1-3

НА СВЯТА!

ЗНАНА ВІ СОЛІДНОСТІ ФІРМА

В. АЧКЕВИЧ

Городецька 55.

поручає в величчч виборі найрізно-родніші інструменти музичні, грамо-фони, плити, по приступних ці-нах, рівнож всілякі спортові при-лади з „Маратону“.

1752 1-2

СЕПАРОВАНИЙ у-кряївськ, літ 22 бездітний, має має-ток на 2000 долярів вдружиться з жінкою до 37 літ, бездітний, посяг ниматаній 2000 зол. Зголошення Бро-нська Вель, Сокаль вул. Залізнична. 1749

ДЯК з тепловим го-лосом, самітний, по-шукує негайно поса-ди, розуміється та-кож на пасіці та го-тон помятати парос-ні в господарстві. Ма-хайло (Шкелуха, Ло-ня п. Гологора 174)

БІЛИМИ народни-ми стилемі мотилів-ми, галицькі з часті-ми новин після зоря-класних і надісланих виробів: Ватірка книжні „Техні“ за М. Кожушко в Ра-вруській. Там тиса-ли машини і прилад-и, наука калінів. 1735 2-

Дня 27. квітня 1925 р. в годіві з. пополудні у власній доміні при вул. Рутівського ч. 22/1. відбудуться

Звичайні Загальні Збори Тов-а „Українська Бесіда“

зі слідуєчим порядком марш

1. Відкриття Зборів і вітаннями про-бою з попередніх Загальних Зборів. 2. Звіт уступаючого Видалю. 3. Вибір нового Видалю. 4. Внески і звітати. Львів, дня 2. квітня 1925. За Видалю Тов-а „Українська Бесіда“ Д-р Ю. Санчак П. Пестовий голова. 1732 1-1 секретар.

ВЕСНЯНІ ЗАГОРТКИ, РАГЛЯНИ

спортові, візтові, святочні стріли по новим зорам

Гарно, солідно, дешово і скоро

виконує

Кравецька Робітня Дому Українських Інвалідів

1728 Львів, Софії ч. 23 — партер. 2-2

По перерві викликаєй відносинах повоєнних, одержати можна знові слави, медаліми сальтими мистецтва відзначені і від 20 літ всілякі українці натурально умиряючи білі ра-матизм як також всілякі лояльні

„НЕРВОЛЬ“ д-ра ФРАНЦОЗА в ТЕРНОПІЛІ.

Лістати можна в всіх антиках жаль-ючі виразно „НЕРВОЛЬ“ д-ра Фран-цова з маркою охороненою

Силач з молотком або просто під адресою д-р О. ФРАНЦОЗ

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3

1737 антикар в Тернополі ч. 12 1-3